

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Kowalczyk del. do SO w Przemyślu

Protokolant: Dominika Oziembłowska

przy udziale przedstawiciela [REDAKTOWANO] Oddziału Straży Granicznej – [REDAKTOWANO]
[REDAKTOWANO]

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2019 r. sprawy :

[REDAKTOWANO] – cudzoziemca umieszczonego areszcie dla cudzoziemców w Strzeżonym Ośrodku dla Cudzoziemców w [REDAKTOWANO]

na skutek zażalenia cudzoziemca na postanowienie Sądu Rejonowego w Przemyślu z dnia 19 kwietnia 2019 r., sygn. akt II Ko 925/19

w przedmiocie przedłużenia okresu pobytu w areszcie dla cudzoziemców w Strzeżonym Ośrodku dla Cudzoziemców w [REDAKTOWANO]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a :

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie.

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2019 r., sygn. akt II Ko 925/19, Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANO] przedłużył wobec [REDAKTOWANO], s. [REDAKTOWANO], ur. [REDAKTOWANO] r. w [REDAKTOWANO], obywatelstwa [REDAKTOWANO] pobytu w areszcie dla cudzoziemców w Strzeżonym Ośrodku dla Cudzoziemców w [REDAKTOWANO] na dalszy czas oznaczony, na okres 3 (trzech) miesięcy, tj. od dnia [REDAKTOWANO] kwietnia 2019 r. do dnia [REDAKTOWANO] lipca 2019 r. godz. [REDAKTOWANO].

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył cudzoziemiec, który zarzucił naruszenie:

- art. 400 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, poprzez jego bezpodstawne niezastosowanie w sytuacji, gdy jego stan psychofizyczny uzasadniał dumnienie, że jest ofiarą przemocy,
- art. 403 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, poprzez jego bezpodstawne zastosowanie w sytuacji, gdy nie istnieje konieczność ustalenia jego tożsamości, a przy zachowaniu należytej staranności przez organy państwowe, nie istniałby konieczność dalszego oczekiwania na uzyskanie zgody od strony [REDAKTOWANO] na przekazanie,
- art. 15 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państwa trzecich, pomimo, iż zawiera przepisy u skutku bezpośrednim, a mianowicie, niezbadanie możliwości zastosowania środków alternatywnych do detencji,
- art. 5 ust. 4 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, poprzez nie sprowadzenie go na posiedzenie i niedoręczenie wniosku o przedłużenie pobytu.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zadanie pytań prejudycjalnych Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie cudzoziemca jest zasadne.

Zgodnie z art. 400 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach postanowienia o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec niego aresztu dla cudzoziemców nie wydaje się, jeżeli stan psychofizyczny cudzoziemca może uzasadniać domniemanie, że cudzoziemiec był poddany przemocy.

Cytowany przepis zawiera normę kategoryczną, tzn. iż w przypadku stwierdzenia takiego domniemania, cudzoziemiec nie może być poddany detencji.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że [REDAKTOWANO] w swoim osobistym środku odwoławczym wyraźnie sugerował, iż był ofiarą przemocy na terytorium [REDAKTOWANO]. Co więcej, nie zostało to zakwestionowane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, a co wynika z decyzji z dnia [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO]. Cudzoziemiec dołączył również do zażalenia prywatną opinię psychologiczną z dnia 03.2019 r., z której wynika, że w dalszym ciągu cierpi na zespół stresu pourazowego.

Aby rozwiać wszelkie wątpliwości w tym zakresie, Sąd zasięgnął opinii biegłego psychologa, która w pisemnej opinii z dnia 06.2019 r., wydanej po uprzednim, osobistym przebadaniu cudzoziemca, kategorycznie potwierdziła, iż stan psychofizyczny [REDAKCYJNE] może uzasadniać domniemanie, że cudzoziemiec był poddany przemocy. Co więcej, biegła potwierdziła, że cudzoziemiec doświadczył przemocy w [REDAKCYJNE]. Biegła potwierdziła, iż [REDAKCYJNE] cierpi na Zespół Stresu Pourazowego. W ocenie Sądu rzeczona opinia jest pełna, a wysnute – wnioski logiczne i należycie umotywowane. Nie bez znaczenia jest fakt, iż treść opinii biegłej koreluje z treścią prywatnej opinii psychologicznej z dnia 03.2019 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w przypadku [REDAKCYJNE] zachodzi negatywna przesłanka z art. 400 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach, a co za tym idzie, dalszy pobyt cudzoziemca w izolacji jest niemożliwy.

Na marginesie wypada jedynie zauważyć, iż funkcjonariusze OSG dość wybiórczo traktują informacje pozyskiwane w trakcie pobytu cudzoziemca w areszcie.

Otóż jak wynika z pisma Komendanta OSG w [REDAKCYJNE] z dnia 05.2019 r., [REDAKCYJNE] kwestionują wiarygodność cytowanej wyżej prywatnej opinii psychologicznej z dnia 03.2019 r., powołując się przy tym na stanowisko Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, natomiast bez zastrzeżeń przyjmują informację od p.o. Kierownika Służby Zdrowia OSG, która jest funkcjonariuszem Straży Granicznej. Trudno w takim wypadku mówić o obiektywizmie i bezstronności.

Końcowo wypada przypomnieć, iż zgodnie z art 406 ust. 1 postanowienie o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu dla cudzoziemców wydaje niezwłocznie z urzędu lub na wniosek cudzoziemca, organ Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, w przypadku (...) stwierdzenia, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 400. Tak więc to organ Straży Granicznej już w chwili powzięcia informacji o tym, iż cudzoziemiec mógł być poddany przemocy, winien był to zbadać z urzędu.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Pouczenie:

Powyższe postanowienie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.

Na oryginale właściwy podpis.
Zgodność z oryginałem stwierdzam.

Kierownik Sekretariatu
II Wydziału Karnego
Sądu Okręgowego w Przemyślu

Ewa Bombnowicz